

17 ГРУДНЯ 2021 РІК

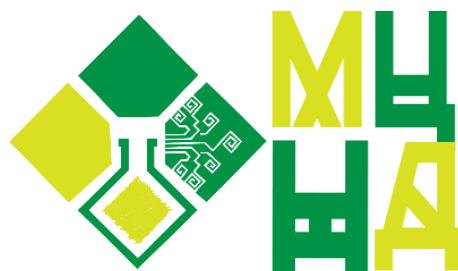
М. ХЕРСОН, УКРАЇНА

1 TOM

DOI 10.36074/mcnd-17.12.2021
ISBN 978-617-8037-33-8

МАТЕРІАЛИ
II Міжнародної
наукової конференції

Міжнародний Центр Наукових Досліджень

НАУКОВИЙ ПРОСТІР: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ, ДОСЯГНЕННЯ ТА ІННОВАЦІЇ

17 ГРУДНЯ 2021 РІК
м. Херсон, Україна

1

ТОМ

Вінниця, Україна
«Європейська наукова платформа»
2021

Організація, від імені якої випущено видання:
ГО «Міжнародний центр наукових досліджень»

Голова оргкомітету: Рабей Н.Р.

Верстка: Білоус Т.В.

Дизайн: Бондаренко І.В.

Конференцію зареєстровано Державною науковою установою «УкрІНТЕІ» в базі даних науково-технічних заходів України та інформаційному бюлетені «План проведення наукових, науково-технічних заходів в Україні» (Посвідчення № 269 від 25.03.2021).

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0).

Роботи, що містять цифровий ідентифікатор DOI індексуються в ORCID, CrossRef та OUCI (Український індекс наукового цитування).

Н 34 **Науковий простір: актуальні питання, досягнення та інновації:**
матеріали II Міжнародної наукової конференції (Т. 1), м. Херсон, 17 грудня, 2021 р. / Міжнародний центр наукових досліджень. — Вінниця: Європейська наукова платформа, 2021. — 124 с.

ISBN 978-617-8037-32-1

ISBN 978-617-8037-33-8 (ТОМ 1)

DOI 10.36074/mcnd-17.12.2021

Викладено матеріали учасників II Міжнародної спеціалізованої наукової конференції «Науковий простір: актуальні питання, досягнення та інновації», яка відбулася у місті Херсон 17 грудня 2021 року.

УДК 001 (08)

ISBN 978-617-8037-33-8 (ТОМ 1)
ISBN 978-617-8037-32-1

© Колектив учасників конференції, 2021
© ГО «Європейська наукова платформа», 2021
© ГО «Міжнародний центр наукових досліджень», 2021

РЕАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ В ОРГАНІЗАЦІЇ Агаджанян Н.О.	62
УПРАВЛІННЯ ТОВАРНИМИ ЗАПАСАМИ: ЗМІНА ПІДХОДІВ ТА МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЙ Мізіна О.В.	64
УПРАВЛІНСЬКІ РІШЕННЯ – КЛЮЧОВИЙ ЧИННИК РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ Туріщева М.Б.	67

СЕКЦІЯ VI. МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

PECULIARITIES OF PERSONNEL MANAGEMENT OF TRANSNATIONAL COMPANIES Krugla S.Yu.	69
СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ Шишпанова Н.О., Сухорукова І.В.	72

СЕКЦІЯ VII. ПРАВО ТА МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

"SÄHKÖISEN HALLINNON" NORMIEN YHTEENSOVITTAMISEN ONGELMAT SUOMESSA Maksurov A.A.	74
THE BASIC LAWS OF THE COUNTRIES FROM ENGAGING IN RELIGIOUS XENOPHOBIA Соіров В.	77
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ УСИНОВЛЕННЯ У МІЖНАРОДНОМУ ПРИВАТНОМУ ПРАВІ Матвієнко В.В.	81
ДОЦІЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ГОЛОСУВАННЯ В УКРАЇНІ Левкович І.В.	84
«ЕЛЕКТРОННА ОСОБА» ЯК НОВИЙ СУБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН Бершадська Д.Р.	87
«ЕЛЕКТРОННІ ГРОШІ», «ВІРТУАЛЬНІ ГРОШІ» ТА КРИПТОВАЛЮТИ»: ОСОБЛИВОСТІ РОЗМЕЖУВАННЯ ПОНЯТЬ Войтенко К.С.	90
ЗЛОВЖИВАННЯ ЦИВІЛЬНИМИ ПРОЦЕСУАЛЬНИМИ ПРАВАМИ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА Дудник В.М., Дяченко С.В.	94

УПРАВЛІННЯ ТОВАРНИМИ ЗАПАСАМИ: ЗМІНА ПІДХОДІВ ТА МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЙ

Мізіна Олена Вікторівна

ORCID ID: 0000-0002-2022-3071

канд. екон. наук, доцент,

доцент кафедри управління і фінансово-економічної безпеки

Донецький національний технічний університет (м. Покровськ), Україна

Найчастіше в економіці під запасами розуміються різноманітні матеріальні, фінансові та інші ресурси, що використовуються в операційній діяльності або активи, від використання яких підприємство отримає в майбутньому економічні вигоди. Особливу увагу зазвичай приділяють товарним запасам, які належать до матеріальних ресурсів та являють собою товарно-матеріальні цінності. Їх необхідність визначається самим існуванням товарно-грошових відносин та важливістю дотримання балансу між попитом та пропозицією. Але з трансформацією базових економічних теорій (від уявлень про процес відтворення як предмет економіки до розуміння важливості дії ринкового механізму) суттєво змінилися і підходи до управління товарними запасами [1].

Перші стратегії управління запасами були спрямовані на максимізацію їх рівня, що забезпечувало благополуччя підприємств, сприяло зниженню залежності від постачальників, суміжників та споживачів, забезпечувало стійкість процесу відтворення. Але поступовий розвиток теорії витрат призвів до розуміння того, що запаси потрібно купувати при виникненні відповідної потреби, а не простої можливості купити. В умовах радянської економіки, коли відповідне фінансування відбувалось з держбюджету, розповсюдженням явищем було недотримання термінів постачань і т. ін., дана концепція мала переважне використання майже до останніх її років.

Значне зростання витрат на формування і утримання запасів обумовило відхід від даної стратегії, але, слід відмітити, що вона може бути використана і в ринковій економіці для тих номенклатурних позицій, дефіцит запасів яких, обумовлений у тому числі й нестабільністю зовнішнього середовища, може привести до високих витрат.

Зростання обсягів виробництва та, відповідно, обсягів та номенклатури запасів, привело до розуміння необхідності зменшення їх рівня. Але на перших етапах практично не враховувалась відмінність між мінімізацією витрат і мінімізацією рівня запасів, що інколи вело до зниження величини запасів до рівня, який не враховував, наприклад, можливі збої в господарській діяльності та призводив до падіння ефективності виробництва. Постало питання визначення відповідного критерію оптимальності, яким, з розвитком теорії управління запасами, було визнано критерій мінімізації сукупних витрат на формування і підтримку запасу [1]. Стратегічний підхід, який передбачає утримання запасу в оптимальних, економічно обґрунтованих розмірах й досі залишається найбільш розповсюдженим.

Перехід від поняття «управління запасами» до «логістичне управління запасами» обумовив появу наступного стратегічного підходу. Логістичне управління запасами має на меті забезпечення оптимальності між задоволенням потреб в матеріалах (сировині) та потреб споживачів в готовій продукції і мінімальними сукупними витратами підприємства [2]. Розвиток технологій й систем управління

якістю, стабільний характер споживання, впровадження технічних логістичних систем і т.д. дозволили розвинути систему Just-In-Time (JIT), яка майже повністю ліквідувала страхові запаси. Слід сказати, що японські фахівці, як піонери цього напрямку, вважають, що запас завжди асоціюється з втратами і є ширмою, за якою ховаються недоліки в діяльності компанії. Такі втрати можуть виникнути внаслідок простою виробництва, чи в разі відсутності товару на складі у момент виникнення попиту, чи внаслідок закупівлі дрібними партіями, чи в разі перевиробництва, яке веде до старіння і втрати актуальності продукції [3].

Широке впровадження логістичних систем, наприклад системи MRP (Material Requirements Planning), яка пов'язує запаси безпосередньо з плановим обсягом виробництва, ілюструє появу нової тенденції - зводити запаси до мінімуму. Сучасні системи і технології (у тому числі технологія JIT) спрямовані на мінімізацію запасів при забезпеченні необхідного рівня якості логістичного обслуговування споживачів. Тобто, відбувається переосмислення вже існуючих підходів, але вже на якісно новому підґрунті. Запаси також є інвестиціями, залишкові запаси морально й фізично зношуються та заморожують кошти, вкладені в них, що знижує їх окупність. Щоб заробити на товарі, необхідно точно знати його необхідну кількість та розуміти, скільки потенційно втрачається прибутку за його відсутності [3].

Оптимізаційні та мінімізаційні підходи до управління запасами можуть привести до однакових кількісних величин та обидва з них не ліквідують ризиків втрат від дефіциту. На вибір підходу впливає багато факторів та поява нових підходів не означає повної відмови від попередніх, більш того можливо комплексне їх використання.

Оптимізація інтегрованої стратегії управління запасами як правило базується на використанні декількох відомих методів. При складанні плану закупівель важливою є така класифікація продукції, за допомогою якої можна підвищити результативність зусиль в сфері управління запасами. Для цього використовують наступні методи контролю управління запасами: метод ABC (за обсягом продажів), метод XYZ при аналізі варіації попиту та метод $\alpha\beta\gamma$ для класифікації за обігом. Ідея методу ABC полягає в тому, щоб виділити невелику кількість об'єктів, що мають найбільшу важливість, тобто визначають значну частину критичного параметра. Він базується на принципі Парето, який говорить про те, що 80% сутностей визначаються 20% причин. За методом можна визначити обмежене коло об'єктів управління, що мають найбільшу частку в результатах. Класифікація за методом XYZ дозволяє відокремити товари із різним ступенем варіації попиту: група X – рівномірний або майже рівномірний попит (коефіцієнт варіації до 10%), група Y – товари з постійним коливанням попиту та середньою можливістю його прогнозування (варіація 10-25%), група Z – товари з епізодичним попитом, прогнозувати який дуже складно (варіація більша за 25%). Метод $\alpha\beta\gamma$ схожий з методом ABC, але оснований на ознаці «оборот товарних запасів», тобто в даному випадку 20% запасів мають 80% обороту всіх товарних запасів (група α включає запаси, оборот яких складає приблизно 80% всього обороту; група β – запаси, на оборот яких припадає 15% всього обороту; γ – запаси, оборот яких складає 5% від усього обороту) продукції підприємства. Суміщення методів дозволяє одержати 9 класів з двома важливими характеристиками – вартість запасів і точність прогнозування потреби в них. В результаті обробки даних можливо визначити, яка саме логістична концепція відповідає даній групі товарів: JIT (Just-in-time або точно в термін) або JIC (Just-in-case, про всяк випадок, коли підтримуються великі залишки запасів на складі, щоб мінімізувати імовірність того, що продукт, що має попит, відсутній на складі). Важливо також при визначенні стратегії управління

запасами оцінити доцільність використання різних форм транспортних засобів (власні або залучені, без резерву та в резерві). Наприклад, за методом XYZ групі X найбільше відповідає система JIT з транспортними засобами без резерву, групі Z – JIC із транспортними засобами в резерві, а групі γ (за методом $\alpha\beta\gamma$) – залучені транспортні засоби при JIT.

Таким чином різні підходи слід використовувати як альтернативні рішення при роботі з окремими групами номенклатури, що розширює можливості вибору рішень. Система управління запасами на підприємствах може у більшому чи меншому ступені співвідноситись з характерними рисами однієї із стратегій, але все ж не ідентифікуватися саме з нею. Кожне підприємство має свої особливості та вимагає індивідуального підходу в сфері управління запасами.

Список використаних джерел:

1. Двас А. Г. Трансформация стратегий управления запасами: от альтернативности к комплементарности. *Управление экономическими системами: электронный научный журнал*. 2015. № 8 (80). Вилучено з: <https://cyberleninka.ru/article/n/transformatsiya-strategiy-upravleniya-zapasami-ot-alternativnosti-k-komplementarnosti>
2. Круш П. В., Орлюк Ю. В. Теоретичні основи управління матеріальними запасами підприємств. *Економічний вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. 2017. № 14. С. 239–245. Вилучено з: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evntukpi_2017_14_38
3. Гринів Н. Т., Кіндій М. В., Жданович Р. В. Актуальні проблеми управління запасами. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2011. № 6, Т. 2. С. 168–172.